

РЕШЕНИЕ

№ 2543

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **307** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение № 969/11.11.2021 г. по НАХД № 8601/2021 г. на СРС, НО, 7 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 522254-F537465/06.07.2020 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че услугите, извършвани от санкционираното дружество представляват продажба по смисъла на ЗДДС, поради което чл. 33, ал. 1 от Наредбата е неприложим. Изложени са аргументи, че НП е антидатирано. Твърди се, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли са оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. Претендират се разноски. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Т., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде

уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касация - Началник отдел „ Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП – в съдебно заседание се представяла от юрк. Й., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, IV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 31.01.2020 г., в 17:15 часа, била извършена проверка на обект – офис летище, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. Посоченото дружество извършвало търговска дейност като наземен оператор по силата на Търговско споразумение от 01.11.2018 г.с авиокомпания „У. Е. Х. Кфт“, като събиращо от пътници, ползващи услугите на „У. Е. Х. Кфт“ такси за доплащане за пътнически багаж и такса за обслужване (service charge). За първата такса срещу получената от клиента сума за доплащане за багаж наземният оператор не издавал касова бележка, а разписка от името на авиокомпанията „У. Е. Х. Кфт“ с индивидуален уникален номер. Разписките за тази такса се отчитали след края на всеки календарен месец пред „У. Е. Х. Кфт“.

При проверката било установено, че разчетената касова наличност от монтираното в обекта и въведено в експлоатация фискално устройство /ФУ/ модел “ELTRADE A1 KL”, с ИН на ФУ ED 310926 и ИН на ФП 44310926, регистрирано в НАП с потвърждение № 4063355/08.03.2019 г., съгласно междинен дневен финансов Х отчет № 0019356/31.01.2020 г. в 17:35 часа, била в размер на 270 лева, от които 180.00 лева, получени в брой и 90.00 лева – получени с дебитни/кредитни карти. Фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 150.00 лева и 105 евро, съгласно изготвен опис на паричните средства от А. В. – агент продажба билети. ФУ, инсталирано в обекта, притежавало операциите “служебно въведени” и “служебно изведени” суми за регистриране на извършената промяна в касовата наличност.

В писмено обяснение А. В. уточнила, че за извършване на плащане на клиента се давала бележка с пореден номер, описана в услугата, за която се заплаща и сумата. Към тази бележка се закрепял касов бон с такса за наземния оператор – в случая [фирма]. За констатираното проверяващите изготвили протокол за проверка №0399715/31.01.2020 г. Въз основа на този протокол бил съставен АУАН № F537465/12.02.2020 г.

След запознаване с преписката от началник отдел „ Оперативни дейности“ – С. при ЦУ на НАП било издадено процесното НП № 522254-F537465/06.07.2020 г. срещу [фирма] за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът

на санкцията.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че НП е антидатирано. Спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН за издаване на НП, като датата на връчване на НП няма отношение към достоверността на датата на издаване на НП. Връчването със закъснение на НП на наказаното лице не обосновава извод за антидатиране на издаденото НП. Следва да бъде съобразено, че НП е редовно връчено на наказаното лице, поради което не е нарушено неговото право на защита.

От събраните в доказателства безспорно се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2016 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, като за фискалните устройства, които не притежават тези функции, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута.

Неоснователно е възражението, че се касае за продажба, поради което е неприложима разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Чл. 185, ал. 2 от ЗДДС изрично предвижда административно-наказателна отговорност за лице, което наруши чл. 118 ЗДДС или нормативен акт по неговото прилагане, какъвто именно е цитираната наредба. Чл. 33, ал. 1 от същата предвижда по какъв начин се отразява касовата наличност и това не е направеното от касатора, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

Доколкото наредбата е издадена на основание чл. 118 от ЗДДС, то същата попада в приложното поле на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, съгласно който извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Определената санкция е в законоустановения минимум, поради което същата е законосъобразна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 969/11.11.2021 г. по НАХД № 8601/2021 г. на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, да заплати на ЦУ на НАП сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.